

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De Venere lauante se in Eridano, et quiescente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Mirum, si ex oculis & amor sua spicula iactat.

Et Venus accensas spargit ab ore faces?

Mirum, si Eridanus si uel regnator aquarum

Rore suo nostras temperat usq; faces?

DE FESTIS Martinilibus.

in Artinum conuiuia saturq; & potus adoret,

Hunc nobis ritum Gallia prima dedit.

Hunc patres tenuere, tenent nunc Itala regna

I' puer, & multo pocula tinge mero.

Diue faue, nunc te colimus, tua templa ueremur,

Et numen felix ducimus esse tuum.

Diue assis. Calabros famuli geminate trientis.

Instaurent positas fercula crebra dapes.

Numen adest, geminas uideo splendere lucernas,

Intueor triplici tempora cincta face.

Diue parens Martine ades, & tua pocula uise,

Te cyathi, & calices, te tua musta uocant.

Euge pater, bibit ipse pater, calicemq; supinat.

Quisquis adest cyathos sumite, adeste deo.

Dicimus bona uerba, precemur & otia pacis.

Pace penus grauida est, uinea pace nitet.

Pace fluunt tua uina pater, tu Gallica seda

Proelia, nam seruit Gallia cuncta tibi.

Annuat ipse deus. pueri noua uina ministrent.

Vos mecum alternas continuate uices.

DE VENERE LAVANTE SE

in Eridano, & quiescente.

III ERIDANORVM

L. Auerat Eridani liquidis Venus aurea lymphis,
 Et fessam choreis presserat alta quies.
 Mulcibant myrti dominam flagrante sub aestu.
 Inuita somnos murmur, & aurea leuis.
 Aura leuis suras furtim nudabat, at illi
 In somnis iuisus pulcher Adonis erat.
 Illius in roseis figebat rapta labellis
 Oscula, & in tenero bella gerit gremio.
 Hos inter lusus somno dilapsa figura est.
 Ah miseram in lacrimis linqvis Adoni deam.
 Ipsa querebatur. questum sopor aeger acerbat.
 Quo fugis? heu quid me clamat Adoni fugis?
 Ad gemitum coeunt Nymphæ, miserantur amantem,
 Et formam, & lacrimas adiuvat ipse sopor.
 Illius in placido ridebat gratia vultu,
 Fulgebat niueo pectore rarus honos.
 Stillatim ex oculis manabat gutta, genasq;
 Signabat tepido flumine gemma fugax.
 Hic ut erat Veneri propior Bundenis, ocellis
 Admouit onychem, sicut & ora manu,
 Colligit & sparsas candenti in pectore guttas,
 Sed mirata prius pectora subriquit.
 Exunijs his læta abiit. Venus excitata somno
 Inter olorinos conspicienda choros.
 Plauserunt dominæ uolucres, plausere salictæ.
 Summisit canas alnus opaca comas.
 Ipsa uehebatur cygnis. comitantur euntem
 Naides, & nitidos picta Napea sinus.
 Qua uolitat Dea, funduntur uiolæq; rosæ que.
 Ridet humus. uario uernat odore nemus.

Ambrosiæ stillant riuu, Chariteia turba
 Fundit opes Hyblæ, fundit Hymete tuas.
 At læte uolucres concentibus æra mulcent,
 Mulcet amor uolucres, mulcet amor pecudes.
 Miscet amor flumiosq; simul, Nymphasq; lacustres
 Flumina amant, & amat rustica turba Dryas.
 Arridet cœlum Veneri, blanditur & aura,
 Ac resides syluas ipse susurrus agit.
 At dolet Eridanus Martis memor. heu pater inquit
 Armorum, quid te Thessalis ora tenet?
 Strymona quid, Pindumq; colis. ne bellice cessa.
 In Veneris teneros fesse recurre sinus.
 Totâ tua est, tibi se consumpsit dea, te meus amnis
 Expectat. tibi nunc regia nostra uacat.
 Illa sequens Minici ripas diuertit ad antrum,
 Vnde suas uersat lubricus amnis aquas.
 Hic centum niueæ ducebant fila sorores,
 Oceano nentes candida texta patri.
 Accipere deam famula. pater ipse senileis
 Præterdit gressus, tectâq; in ampla uocat.
 Hic citharæ, cantusq; et pocula lenis Iacchi.
 In luxum & thyasos tota parata domus.
 Nais at interea Bundenis læta per hortos
 Errat, & in dextra candidus ardet onyx.
 Hunc uidet, hunc spectat gelida lasciuia sub umbra.
 Et sibi de lacrimis facta superba placet.
 Ecce per aduersas anguis se sustulit herbas,
 Sibilus, atq; oculis terra uenena iacit.
 Corruit ex animis Nymphe, mens deserit artus.
 Fusus onyx, lacrimis huda madescit humus.

QII ERIDANORVM

Da ueniam Venus alma rogat, Venus alma rogantem
 Audit, & optatam fert dea mitis opem.
 Quæq; liquor maduit, frondescit Amaracus illic,
 Et grato uiridem flore colorat humum,
 Quæq; & onyx, illo candescunt lilia prato,
 Aemula candori lilia Cypri tuo.
 Sparge suum florem Veneri formosa puella,
 Nec sua non Veneri lilia fonde puer.

DE NISEA, & Chariteo.

o Ra Terentiole myrram flant, pectora nardū
 Dulcidie stacten labra Liquori tua.
 Colligit hæc Nisea simul, conspergit & aura
 Ambrosiæ, quam flat crinibus ipsa suis.
 Pyxide mox parua uiridi circumdata myrto
 Dedicat, & ponit Cypria diua tibi,
 Optat & ut pariter cum coniuge transigat annos
 Quod Nisea cupit, quod Chariteus auct.

DE VENERE.

e Volat è gremio terræ leuis halitus, illum
 In rorem uertit noctis amica quies.
 E' facie teneræ lenis fuit aura puellæ,
 Vertit eam in mentis dulce leuamen amor.
 Illius aspersu mulcentur roscida prata,
 Huius at affiatus pectora fessâ leuat.
 E' gremio spirant telluris flabra, uicissim
 Quæq; quietæ ferant tempora, quæq; mala.
 Quos risus, quæ det suspiria pectus amantis,
 Ipsa eadem facies, utraq; signa dabit.